EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE ŞOVENİZME KARŞI

TEK CEPHE

sayı:8 1 mark

DİB-AK YAYIN ORGANIDIR

CUNTA'NIN UŞAKLARI KONSEY'DEN KOVULDU!

AVRUPA PARLAMENTOSU'NUN NİSAN AYINDA ALDIĞI KARARDAN SONRA, MAYIS AYINDA DA AVRUPA KONSEYİ, CUNTA'NIN UŞAKLARINI AVRUPA KONSEYİ PARLAMENTOSU'NDAN KOVARAK TÜRKİYE'DEKİ FAŞİST REJİME BİR DARBE DAHA İNDİRMİŞTİR.

YENİ DÖNEMDE TÜRKİYE'NİN BU PARLAMENTODA TEMSİL EDİLİP EDİLEMEYECEĞİNİ SAPTAMAK İÇİN YAPILAN OYLAMADA, 8 ÇEKİMSER, 48 RED OYUNA KARŞILIK, 51 ÜYENİN OYU İLE, TÜRKİYE'DE DEMOKRATİK DÜZENE GEÇİLMEDİKÇİ AVRUPA KONSEYİ'NİN PARLAMENTOSUNDA BU ÜLKENİN TEMSİL EDİLEMEYECEĞİ KARARLAŞTIRILMIŞTIR.

Cunta'nın kukla bakanları ve dalkavuk basın, sorunu yine biçimsel planda ele almışlar ve bu kararden neredeyse kendileri için bir zafer payı çıkartmağa kalkışmışlardır. Buna gerekçe olarak da, Avrupa Konseyi'nin toplantısından önce esasen bu asamblede temsil yolunda Türk Hükümeti'nin herhangi bir istemde bulunmadığı ileri sürülmektedir.

Oysa, Avrupa Konseyi'nin kapitalist eski başkanı De Coster ile yapılan Ankara görüşmelerinde, Türk Hükümeti'nin baştan herhangi bir temsilci göndermemesi, ancak Avrupa Konseyi'nden "Türkiye'nin temsili" yolunda ilkesel bir karar çıkartılabildiği takdirde Cunta'nın temsilcilerinin derhal Strasbourg'a yollanması yolunda bir taktik tesbit edildiğini bilmeyen kalmamıştır. Kaldı ki, diğer sütunlarımızda da göreceğiniz gibi, Türkiye'nin tüm dış misyonları, her türlü baskı ve tehdide başvurarak, Avrupa Konseyi'ni bu yolda etkileyecek bir kampanya açmışlardır. Ama tüm bu çabalara rağmen, Avrupa Konseyi'nden bu yolda bir ilke kararı geçirtilememiş ve böylece cunta'nın gönüllü uşakları faşist yönetimi Avrupa parlamenterlerine meşru ve haklı gösterme misyonunu yitirmişlerdir. Bu bir zafer değil, tam bir hezimettir.

Şimdi hedef, Parlamento Asamblesi'nin ikinci kararına uygun olarak 1982 Ocak'ına kadar gerçek demokrasiye dönülmediği takdirde, Türkiye'nin Avrupa Konseyi'nden tamamen çıkartılmasını sağlamaktır

Bu mücadelede, karşımızda cuntacıların dışında başka engeller de vardır. Örneğin, baştan beri cunta'ya faşistliği konduramayan FİDEF'in temsilcileri Avrupa Konseyi'nin son toplantılarında Türkiye'nin Konsey'den çıkartılmasına karşı tavır almışlardır. Bu saptırıcı tavırlara karşı mücadele de gündemdedir.

CUNTA'NIN POLİS DEVLETİ, ARALARINDAKİ GÖRÜŞ FARKLARI NE OLURSA OLSUN, TÜM DEVRİMCİLERİ, FARK GÖZETMEDEN TUTSAK EDİYOR, İDAM VE AĞIR HAPİS İSTEMLERİYLE YARGILIYOR, İŞKENCEDEN GEÇİRİYOR. TUTSAK EDEMEDİKLERİNİ YURTTAŞLIKTAN ÇIKARTIYOR... SOLUN SİYASAL KADROLARI KİTLE HALİNDE BASKI CENDERESİNDEN GEÇİRİLİYOR

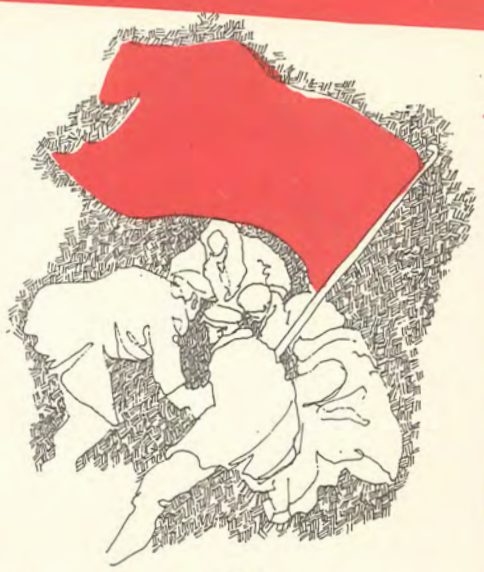

FAŞİZMİN TÜM TUTSAKLARIYLA DAYANIŞMAYA!

Cunta yönetiminin ikinci altı ayı ile birlikte, bir yandan faşist rejimin kurumlaştırılması yolunda yeni adımlar atılırken, bir yandan da terör tırmandırılıyor.

Cuntacı basın her gün yüzlerce direnişçinin tutuklandığını haber veriyor, sendikal ve siyasal kadrolar hakkında ardarda davalar açılıyor.

İdam talepleri bini buldu.

Her gün yeni işkence haberleri geliyor.

Aralarındaki siyasal değerlendirme farkları ne olursa olsun, görüşleri, tutumları, yöntemleri birbiri tarafından ne kadar ağır eleştirilirse eleştirilsin, kendilerini Türkiye halkının devrimci mücadelesi içinde gören tüm örgütler, gruplar, kişiler, cunta tarafından aralarında fark gözetilmeksizin baskının cenderesi altına alınıyor.

Türkiye İşçi Partisi yöneticileri, 12 Eylül öncesi açıklanan görüş farklarına bakılmaksızın kara listelere alınıyor. Genel Başkan Behice Boran ile birlikte MYK üyeleri Can Açıkgöz, Vedat Baranoğlu, Yalçın Cerit, Dinçer Doğu, Özcan Keskeç, Zeki Kılıç, Gündüz Mutluay, Selim Mahmutoğlu, Nurdan Orpen, Nihat Sargın, Alp Selek, Orhan Silier, İbrahim Sönmez ve Yavuz Ünal da arama listelerinde yeralıyor, bir kısmı tutuklanıyor, bir kısmı ise vatandaşlıktan çıkartılıyor.

Daha önceki dönemin MYK üyeleriyle birlikte, Anadolu'nun çeşitli yerlerinde birçok parti yöneticisi, üyesi, görüş farkı aranmaksızın gözaltına alınıyor, işkenceden geçiriliyor.

Bu, tüm siyasal hareketler için, TSİP için, TKP için, Kurtuluş için, Dev-Yol için, Dev-Sol için, Kürt hareketi için ve diğer ilerici siyasal hareketler için de geçerli...

Türkiye solunun siyasal kadroları kitle halinde baskı cenderesinden geçiriliyor.

Ama baskı, zulüm, kimilerini yıldırsa da, kavgadan vazgeçirse de, geniş kadrolar için devrimci kararlılığı pekiştiren, devrimciyi daha güçlü ve sonuç alıcı mücadelelere hazırlayan bir deneydir.

Yarının birleşik devrimci hareketi bu sınavdan güçlenerek çıkanların kollarında yükselecektir. Türkiye işçi sınıfının birleşik siyasi hareketi de, bu ağır baskı koşullarında, bu baskılara en iyi direnenlerin, küçük hesapları aşabilerek en geniş birliklerin oluşturulmasına katkıda bulunabilenlerin omuzlarında yükselecektir.

Gün, faşizmin kendi iç hesaplaşmasından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tutsaklarıyla dayanışma günüdür.

Demokrasi İçin Birlik, tüm devrimcileri, tüm demokratları, tüm yurtseverleri, faşist cuntanın genel saldırısı karşısında anti-faşist mücadele planında, devrimci örgütlenme planında ve örgüt içi çalışmalarda birlik ve dayanışmayı oluşturmağa çağırıyor.

YAŞIYORLAR...

6 Mayıs 1972... Üç genç devrimci, Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan, 12 Mart cuntasının idam sehpasında can vermişlerdi. Onlar genç yaşta kendilerini Türkiye halklarının kurtuluşuna adamışlar, dövüşerek ölmüşler, güneşe gömülmüşlerdir. Bugün 12 Eylül cuntasının mahkemeleri, yine genç devrimcileri idam sehpalarının gölgesinde yargılıyor. Sehpalar işliyor... Ama devrimcileri öldürmekle devrim savaşı durmuyor. Asılan devrimcilerin anıları kitlelerin kalplerinde yaşıyor...

KARABÜK'TE 1600 İŞÇİNİN DİRENİŞİ

Türkiye'de cunta yönetiminin işçi haklarını ayaklar altına almasına karşı direniş birikimi büyüyor. Bu birikim daha şimdiden yer yer patlamalara yolaçmağa başladı.

Nisan'ın ikinci haftasında, Karabük'te 1600 inşaat işçisi direnişe geçerek Kaymakamlık önünde bir gösteri yaptılar. Beşbinevler İnşaat adını taşıyan işyerinde çalışan işçiler, işverenin gerekli finansmanı sağlayamadığını öne sürerek Ocak ayından itibaren kendilerine süresiz izin vermesi üzerine fiilen işlerini yitirmiş bulunuyorlardı. 4 aydır tam bir yoksulluk içine sürüklenen ve ellerinde avuçlarında varolanı da satarak evlerindeki battaniye ve yorganları bile satmak zorunda kalan işçiler, ekmek dahi satınalamayacak duruma düşmüşlerdi. Karabük'teki fırınların günlük ekmek üretimi bu yüzden 2000 adet azalmıştı.

İşçilerin bağlı bulunduğu Yol-İş Federadyonu'nun da cunta baskısı altında faaliyet gösterememesinden ötürü, 1600 işçi bu direnişi kendi girişimleriyle düzenlediler.

YORUM

BİRLİK, HER DÜZEYDE BİRLİK!

Gerek uluslararası bağlamı, gerekse sınıfsal yapıları açısından Türkiye'de on yıl önce kurulan 12 Mart rejimi ile 12 Eylül 1980'den beri kurumlaştırılmaya çalışılan rejim arasında önemli bir fark yok. Her ikisi de, ABD emperyalizminin ülkemiz üzerindeki ekonomik, politik, ideolojik ve askeri egemenliğini pekiştirmeyi, emperyalizmin işbirlikçisi tekelci sermaye çevrelerinin çıkarlarını güvence altına almayı amaçlıyor. Bunu yapmak için başvurdukları yöntemler de özünde aynı: Başta işçi sınıfının örgütlü hareketleri ve Kürt ulusal demokratik hareketi olmak üzere, çıkarları emperyalizm ve yerli işbirlikçileriyle çelişen tüm demokratik ve ilerici hareketleri ezmek. Örgüt kapatma, kitlesel tutuklama, idam, işkence, ihbara dayanan sindirme, işinden, ekmeğinden etme her iki rejimin de ortak yöntemleri.

Arada önemli bir fark var:

12 Mart rejimi döneminde ne iktidarı gaspeden generaller cuntası böyle bir baskıyı sonuna kadar götürmeye hazırlıklıydı, ne de ona karşı direnecek olan demokrasi güçleri yeterince örgütlü...

12 Mart'ta yönetime resmen olmasa bile fiilen el koyan generaller cuntası, uyguladığı tüm baskılara rağmen yasama erkini avucunun içine tam alamamış, bazı yasal değişiklikleri baskıyla parlamentodan geçirmeyi başarmış olsa bile, devleti istediği gibi yeniden düzenleyememişti. Hatta kurdurduğu kukla hükümetlere bile, emperyalizmin ve tekelci sermaye çevrelerinin isteklerini tam anlamıyla uygulatamamıştı. Bu yüzdendir ki, iki yıllık bir zorbalık döneminden sonra, demokrasi güçlerinin örgütlü direniş düzeyi yüksek olmadığı halde, geri çekilmek zorunda kalmıştı; böylece yeniden görece ve sınırlı bir "özgürlük" dönemine girmek mümkün olabilmişti.

Bugün koşullar tamamen değişiktir. 12 Mart'tan farklı olarak, 12 Eylül cuntası, yasama ve yürütme erkini resmen ve fiilen elinde tutmakta, yargı erkini her geçen gün biraz daha kontrolu altına almakta, faşist bir diktatörlüğün yasal temellerini atmakta, devleti tekellerin ekonomik çıkarlarını koruyacak şekilde faşist anlayışla yeniden kurmaktadır.

Ancak, anti-faşist direniş güçleri de, on yıl önceki örgütsüzlük düzeyinde değildir. Darbenin yasal çalışma olanaklarını ortadan kaldırmış olmasına rağmen mücadele durmamıştır. İşçi sınıfı örgütleri, her hal ve şartta sınıf mücadelesini sürdürmektedir.

Ama bu mücadele de, anti-faşist güçlerin kendi aralarında eylem birliğini sağlamadan, farklı alanlarda farklı yöntemlerle yürüttükleri eylemler biçiminde olmaktadır; bu yüzden de etkinliği, olması gerekenden düşüktür. Aynı şey, herbir örgütün kendi iç birliği açısından da geçerlidir.

Anti-faşist mücadelenin ağırlık kazandığı, tüm demokrasi güçlerinin faşist diktaya karşı seferber edilmesi ve birlikte mücadeleye sokulmasının yaşamsal önem taşıdığı bir ortamda örgütlerin iç birliğinin özenle korunması gerekir. Bu zorunluluk ortada iken, darbeden hemen sonra yapılması gereken ilk iş, örgüt içinde belirmiş ve en yüksek organ olan kongrede çözüme bağlanması darbe yüzünden mümkün olamamış görüş farklarından ötürü bir kısım kadroların dışlanması değildir. Hele bu kadrolardan bir kısmı, son ana kadar örgütün üst yönetiminde bulunduklarından ötürü faşizmin zındanlarından zulüm görürken bu yoldaşlardan bir kısmının örgütün etkin bulunduğu anti-faşist mücadele alanlarından dahi dışlanmaya çalışılması "birlik" anlayışıyla bağdaşmaz...

Evet, "koşullar zorlaştıkça, ilkeler değişmemekle beraber, demokratik merkeziyetçi işleyişte zorunlu oluşumlar ortaya çıkabilir, bu koşullar merkeziyetçiliğin ağır basması yolunda zorlayıcı bir etken durumuna belebilir, parti disiplini daha bağlayıcı ve emredici olur. Bununla beraber, şartlar zorlaştı ve zorlaşıyor diye, peşin bir hükümle parti içi demokrasiyi bir yana atmaya kesinlikle izin verilemez.(...) Merkeziyetçilik ve parti disiplini, bürokratik, körletici bir yöntem değildir, olmamalıdır..." (TEK PARTİ - TEK CEPHE, s. 146)

Bir yandan anti-faşist mücadelemize en geniş çevreleri kazanmaya çalışır, bir yandan da işçi sınıfının siyasal hareketinin birliğini sağlamak için devrim anlayışıyla, durum analizleriyle, çalışma yöntemleriyle son derece yanlış yerlerde olan hareketlerle bile diyalog geliştirilirken, örgüt içinde bürokratik, körletici yöntemlere özellikle yer vermemek gerekiyor.

Demokrasi İçin Birlik, işte böyle bir birlik anlayışı içerisinde, en geniş anti-faşist güçlerin birliğini sağlama, TEK CEPHE'sini oluşturma mücadelesine katkıda bulunmaya çalışırken, bu katkıyı en etkin düzeye çıkartabilmek için, saflarını TEK CEPHE anlayışını benimsemiş tüm güçlere açmaktadır. Çünkü gün, her düzeyde birlik, demokrasi, barış düşmanlarına karşı mücadelede, sınıf düşmanlarına karşı mücadelede birlik günüdür.

AVRUPA KONSEYİ BAŞKANI DE COSTER'İN TÜRKİYE'Yİ ZİYARETİ SIRASINDA TUTUKLU DİSK YÖNETİCİ VE ÜYELERİNDEN 113'ÜNÜ SERBEST BIRAKTIRAN FAŞİST CUNTA, HEMEN ARDINDAN TEKRAR KİTLESEL TUTUKLAMALARA GİRİŞTİ. DİSK ARAŞTIRMA DAİRESİ MÜDÜRÜ PROF. SADUN AREN, DİSK HUKUK MÜŞAVİRİ ERCÜMENT TAHİROĞLU, OLEYİS BAŞKANI NUSRET AYDIN, DOÇENT ALPARSLAN IŞIKLI, TABİİ SENATÖR AHMET YILDIZ, DOÇENT OSMAN NURİ KOÇTÜRK, DİSK ESKİ YÜRÜTME KURULU ÜYESİ TUNCER KOCAMANOĞLU VE BİR ÇOK İŞÇİ ARKA ARKAYA TUTUKLANDI. KISA ZAMANDA DİSK TUTUKLULARININ SAYISI 214'E YÜKSELDİ. AYRICA 97 KİŞİNİN DAHA DİSK DAVASIYLA İLGİLİ OLARAK ARANDIĞI AÇIKLANDI. ARANANLAR ARASINDA, ÜÇ YIL ÖNCE FAŞİST KURŞUNLARIYLA FELÇ OLARAK YATAĞINA ÇAKILIP KALAN DEVRİMCİ BİLİMADAMI SERVER TANİLLİ DE BULUNUYOR. GÖZÜ DÖNMÜŞLÜĞÜN BU RADDEYE VARMASI, FAŞİST CUNTA İÇİN TAM BİR YÜZ KARASI... AMA DİĞER SÜTUNLARIMIZDA DA GÖRECEĞİNİZ GİBİ, DİSK'E UYGULANAN BASKILAR KARŞISINDA DÜNYA SENDİKA HAREKETİNİN VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN PROTESTOLARI DA ŞİDDETLENİYOR. FAKAT EN ÖNEMLİSİ, DİSK'İN KAPATILMASI İÇİN BAKIRKÖY 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ'NDE AÇILAN DAVADA, DİSK GENEL BAŞKANI ABDULLAH BAŞTÜRK'ÜN YAPTIĞI SAVUNMA OLDU. TAM METNİ AVRUPA SENDİKALAR KONFEDERASYONU TARAFINDAN DA YABANCI DİLLERE ÇEVRİLEREK DÜNYA KAMUOYUNA ULAŞTIRILAN BU SAVUNMADA BAŞTÜRK, BU DAVANIN HUKUKİ YANI DEĞİL, POLİTİK YANI AĞIR BASAN BİR DAVA OLDUĞUNU VURGULAMIŞ, İŞÇİ SINIFININ SESİNİ FAŞİZMİN MAHKEMELERİ ÖNÜNDE GERÇEK BİR İŞÇİ LİDERİNE YAKIŞIR ŞEKİLDE YÜKSELTMİŞTİR. BAŞTÜRK'ÜN SAVUNMASININ ÖNEMLİ BÖLÜMLERİNİ OKURLARIMIZA SUNUYORUZ.

baştürk'ün savunması

tazih ve işçi sınıfı DİSK'i aklayacaktır!

"Bu dava, hukuki yanı değil, politik yanı ağır basan bir davadır. Bu dava bir işçi konfederasyonu olarak DİSK'in ya da DİSK yöneticilerinin yasadışı gizli bir eylemi, bir kararı, bir planı sonradan bulunup ortaya çıkarıldığı için açılmamıştır. Bu dava, bir fiile, bir eyleme dayandırılarak da açılmamıştır. Bu dava, DİSK yöneticilerinin yıllardır, basında, radyoda, televizyonda, toplu iş sözleşmeleri sırasında, toplantı ve mitinglerde, yani kamuoyunda, herkesin gözü önünde açıkça ortaya konan görüşlerinden ötürü, ülkemizin çıkarlarının eksiksiz savunulmasından ötürü, işçilerin hak ve özgürlüklerinin bir bütün olarak savunulmasından ötürü görüş ve eylemleri sonradan suçlanarak açılmıştır.

"Bu davadan amaç, yalnızca DİSK'in fiilen kapatılması, DİSK'in fiilen tasfiyesi değil-

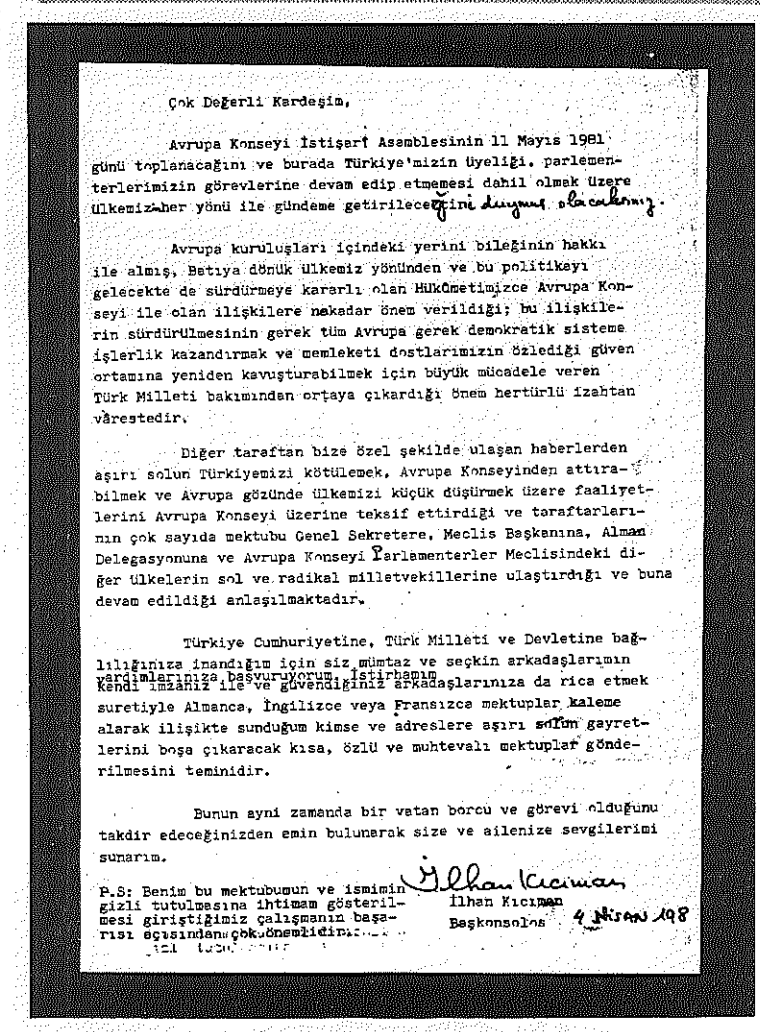

Çok Değerli Kardeşim,

Avrupa Konseyi İstişarî Asamblesinin 11 Mayıs 1981 günü toplanacağını ve burada Türkiye'mizin üyeliği, parlementerlerimizin görevlerine devam edip etmemesi dahil olmak üzere ülkemiz her yönü ile gündeme getirileceğini duymuş olacaksınız.

Avrupa kuruluşları içindeki yerini bileğinin hakkı ile almış, Batıya dönük ülkemiz yönünden ve bu politikeyi gelecekte de sürdürmeye kararlı olan Hükümetimizce Avrupa Konseyi ile olan ilişkilere nekadar önem verildiği; bu ilişkilerin sürdürülmesinin gerek tüm Avrupa gerek demokratik sisteme işlerlik kazandırmak ve memleketi dostlarımızın özlediği güven ortamına yeniden kavuşturabilmek için büyük mücadele veren Türk Milleti bakımından ortaya çıkardığı önem hertürlü izahtan varestedir.

Diğer tarafta bize özel şekilde ulaşan haberlerden aşırı solun Türkiyemizi kötülemek, Avrupa Konseyinden attırabilmek ve Avrupa gözünde ülkemizi küçük düşürmek üzere faaliyetlerini Avrupa Konseyi üzerine teksif ettirdiği ve taraftarlarının çok sayıda mektubu Genel Sekretere, Meclis Başkanına, Alman Delegasyonuna ve Avrupa Konseyi Parlementerler Meclisindeki diğer ülkelerin sol ve radikal milletvekillerine ulaştırdığı ve buna devam edildiği anlaşılmaktadır.

Türkiye Cumhuriyetine, Türk Milleti ve Devletine bağlılığınıza inandığım için siz mümtaz ve seçkin arkadaşlarımın yardımlarınıza başvuruyorum. İstirhamım kendi imzanız ile ve güvendiğiniz arkadaşlarınıza da rica etmek suretiyle Almanca, İngilizce veya Fransızca mektuplar kaleme alarak ilişikte sunduğum kimse ve adreslere aşırı solun gayretlerini boşa çıkaracak kısa, özlü ve muhtevalı mektuplar gönderilmesini teminidir.

Bunun ayni zamanda bir vatan borcu ve görevi olduğunu takdir edeceğinizden emin bulunarak size ve ailenize sevgilerimi sunarım.

İlhan Kıcıman
İlhan Kıcıman
Başkonsolos
4 Nisan 198

P.S: Benim bu mektubumun ve ismimin gizli tutulmasına ihtimam gösterilmesi giriştiğimiz çalışmanın başarısı açısından çok önemlidir.

ibret verici bir belge

Avrupa Konseyi'nden cunta temsilcilerinin kovulması kararını şakşakçı basın ne kadar tevil ederse etsin, bunun faşist rejim için bir hezimet olduğu ortada...

İşte belgesi:

Yukarıda görülen mektup, Türkiye Cumhuriyeti adına Köln'de başkonsolusluk yapan İlhan Kıcıman tarafından bir çok Türkiyeli aydın ve sanatçıya gönderilmiştir. "Demokrasiye geçiş"i hızlandırma çalışmalarını "aşırı solun Türkiye'yi kötüleme" faaliyeti olarak niteleyen Kıcıman, cunta temsilcilerinin Avrupa Konseyi Parlamentosu'nda kalmasını sağlamak için Avrupa parlamenterlerine almanca, ingilizce ve fransızca mektuplar yazmayı vatan borcu olarak göstermektedir. İş bununla da kalmamakta, Konsolosluğa iş görmeye giden vatandaşlara, cunta destekçisi almanca belgeler tehditle imzalatılmaktadır.

Yapılan işin yüzkarası olduğunun kendisi de farkında olduğu içindir ki, Başkonsolos, mektubun sonuna isminin gizli tutulması notunu koymuştur. Ama ne kadar gizli tutulursa tutulsun, "kim nerede ne işliyor, bilinmektedir." Bay Kıcıman, gün ola harman ola...

ULUSLARARASI CUNTA'YI

Uluslararası sendika hareketinin Türkiye'de sendikal özgürlüklerin ayaklar altına alınmasına karşı mücadelesi sürüyor.

Nisan ayı sonunda Avrupa Sendikalar Konfederasyonu adına Genel Sekreter Yardımcısı J. Nalsund Türkiye'de bir inceleme yaptıktan sonra raporunu Brüksel'de dünya kamuoyuna açıkladı.

Raporda incelemelerin büyük bir gizlilik içerisinde yürütüldüğü, güvenlikleri açısından, kendileriyle görüşülen sendikacı, avukat, çoğu CHP yanlısı politikicıların ve aydınların isimlerinin gizli tutulacağı belirtildikten sonra şu gerçeklere yer veriliyor:

- Tutuklu sendikacılara askeri cezaevlerinde ağır muameleler yapılmaktadır.

- Tutuklu aileleri büyük bir maddi sıkıntı içindedir.

- DİSK'te çalışanlar eylülden bu yana maaş alamamakta, üstelik resmen işten çıkartılmadıkları için başka bir yerde de çalışamamaktadır.

- Tutuklu veya işsiz sendikacılara yardım toplanması da suç sayılmaktadır. Bu duruma uluslararası sendikal merkezler derhal müdahale etmelidir.

- DİSK'i mahkemelerde savunmak üzere yüzü aşkın avukat gönüllü olarak başvurmuştur. DİSK avukatlarından Ercüment Tahiroğlu, savunma görevini yerine getirdiği için 27 Nisan'da tutuklanmıştır.

- Sendikal haklar tamamen ayaklar altına alınmıştır. Sendikaların mal varlıkları, cuntanın atadığı kayyumlar aracılığıyla tasfiye edilmektedir. DİSK'e ve Genel-İş'e ait binalar, karşılıksız olarak bankalara devredilmektedir.

- Tüm sendikal faaliyet-

dir. Bu davanın açılmasındaki esas amaç, Türkiye'de DİSK'in öncülüğünde sarı sendikacılığa karşı geliştirilen demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının tasfiyesidir.

"DİSK, 1967 yılında 30 bin üye ile kurulmuştur. İşçilerin sendikalarda örgütlenme, toplu iş sözleşmesi ve grev yapma haklarının hayata geçirilmesi mücadelesi, Anayasaya dayalı demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi, sarı sendikacılığı mahkum etmesi, gerçek sendika demokrasisini işletmesi sonucunda kısa zamanda DİSK'in üye sayısı 500 bin'i aşmıştır.

"Ancak DİSK'in mücadelesiyledir ki, Türkiye'de Uluslararası Çalışma Örgütü'nün ilkeleri, sendikal hak ve özgürlükler gerçek anlamda hayata geçirilmiştir. Ancak DİSK iledir ki, 'emek en yüce değerdir' sözü gerçek temeline oturmuştur.

"Kurulduğu günden bu güne, DİSK, bu nedenlerle iktidarlara sevimli, işverenlere şirin görünmemiştir. Kontrollü, güdümlü sarı sendikacılığa sonuna kadar karşı çıkmıştır. Ne iktidarların baskısı, ne işverenlerin yasa tanımaz anti-demokratik baskı ve uygulamaları, ne sarı sendikaların oyunları, ne de faşist yuvaların provokasyonları DİSK'i bir adım dahi geriletememiştir. DİSK, giderek tüm emekçilerin, tüm çalışanların örgütlenmek istediği bir sendikal merkez haline gelmiştir.

"Ancak DİSK'in bu mücadelesi, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı işverenleri korkutmuştur. DİSK'in yokedilmesi için her yola başvurulmuş, paralı ilanlarla çağrı yapılmış, dikensiz gül bahçesi amaçlanarak DİSK'in demokratik mücadelesi tasfiye edilmek istenmiştir.

"İddia makamı, DİSK'i anayasanın temel maddelerini çiğnemekle, gizli siyasi bir örgüt olmakla suçlayarak DİSK'in tamamen kapatılmasını istemektedir.

"İddia makamının suçlamalarının tümünü REDDEDİYORUZ.

"Tekrar ediyorum. Bu dava, hukuki yanı değil, siyasi yanı ağır basan bir davadır.

"Çağdaş hukukun vazgeçilmez temel ilkelerine aykırı olarak, ortada olmayan suç ve suçlar yapay olarak yaratılmak istenmiştir.

"DİSK, bugün tüm yöneticileri ve üyeleri ile birlikte suçlanmak istenmektedir.

"Talepnamede belirtildiği gibi, bu dava, ileride 600 bin'den fazla işçinin yargılanmasını getirecek ve aileleriyle birlikte yaklaşık 3-4 milyon kişiyi olumsuz yönde etkileyecek, geleceğe ilişkin telafisi mümkün olamayacak toplumsal ve yasal sonuçlar üretecek kadar geniş kapsamlıdır.

"Avrupa Topluluğu üyesi olmak isteyen Türkiye'de, Avrupa Topluluğu üyesi ülke sendikalarınca dile getirilen sendikal hakların, çalışma ve örgütlenme özgürlüklerinin en asgarisini savunan DİSK'in yargılanmak istenmesi acı bir olaydır.

"Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun ilkelerinin, Türk hükümetlerinin imzaladığı uluslararası sözleşmelerin çiğnenmesi vahim bir olaydır.

"Ve bilinmelidir ki, Türkiye işçi sınıfı, Avrupa ve dünya işçi sınıflarından daha geri değildir.

"DİSK, kurulduğu günden bu yana ulusal bağımsızlık ve demokrasinin en kararlı savunucusu olmuştur. Emperyalizme, faşizme bu nedenle karşı çıkmış, yoğun bir biçimde barışı savunmuştur.

"Türkiye işçi sınıfının 100 yılı aşkın bir mücadele tarihi vardır. Bu süre içinde kimi zaman sendikal hak ve özgürlükler tamamen kaldırılmış, kimi zaman sendikalar kapatılmış, kimi sendikacılar hapse atılmış, en ağır işkencelere uğratılmışlardır. Ancak işçi sınıfı ve mücadelesi yokedilememiştir.

Baştürk ve arkadaşları duruşmada...

"Bu davanın sonucu ne olursa olsun DİSK'in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri yokedilemeyecektir. Çünkü artık bu ilkeler emekçi kitlelere mal olmuştur. Onların eti ve tırnağı olmuştur.

"Bu davanın sonucu ne olursa olsun, Türkiye'deki sendikal gelişmeyi durdurmak mümkün değildir. Bir süre sonra DİSK'in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı daha güçlü bir biçimde yaşamaya devam edecektir.

"Türkiye'de genelde demokratik hak ve özgürlüklerin, özelde sendikal hak ve özgürlüklerin hayata geçirilmesi için mücadele veren ve bugün bu yüzden sanık sandalyesine oturtulmak istenen DİSK'in üyesi ve yöneticisi olmaktan onur ve kıvanç duyuyoruz.

"Tarih en yüce hakimdir. Tarih, işçi ve emekçi sınıfımız, DİSK'i aklayacaktır.

SENDİKA HAREKETİ MAHKUM EDİYOR

lerin durdurulmasına karşın işçilerden sendika aidatı kesilmeğe devam edilmektedir. Patronların kayyumlara gönderdikleri bu paralar da büyük ihtimalle ordu kuruluşlarına devredilecektir.

İstanbul'un bir askeri işgal görüntüsü taşıdığı, sokak terörünün yerini şimdi devlet terörünün aldığını belirten raporun sonunda ise Abdullah Baştürk'ün savunmasının tam metni, TCK'nun 141 ve 142. maddelerinin çevirisi ve ASK'ın Türkiye'nin Avrupa Konseyi'nden çıkartılmasını isteyen bildirisi yer almaktadır.

Öte yandan Dünya İş Konfederasyonu da, yayınladığı bültende Türkiye'de durumun giderek daha da kötüye gittiğini açıklamış, DİSK davasının cuntanın hukuk tanımazlığını bir kez daha gösterdiğini vurgulamış, bu durum karşısında Avrupa Parlamentosu'nu, Avrupa Topluluklarını, Birleşmiş Milletler'i ve Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)'yu Türkiye'deki rejime karşı müeyyide uygulamaya çağırmıştır.

Dünya Sendikalar Federasyonu ise bülteninde darbenin sosyo-ekonomik analizini yaparak ordunun IMF ve Türk tekelci sermayesinin ekonomik planlarını uyguladığına dikkati çekmiş, Türkeş'e karşı takınılan tavrın görüntüyü kurtarmaya yönelik olduğunu belirterek, DİSK üyelerine yapılan işkenceleri ve vatandaşlıktan atma uygulamalarını teşhir etmiştir.

Geçen ay Türkiye'deki rejime karşı çok sert bir tavır alan Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri Otto Kersten ayrıca Ulusu ve Saltık'a birer telgraf çekerek, DİSK davası ve DİSK üyelerine yapılan uygulamalar karşısında duydukları endişeyi bildirmiştir.

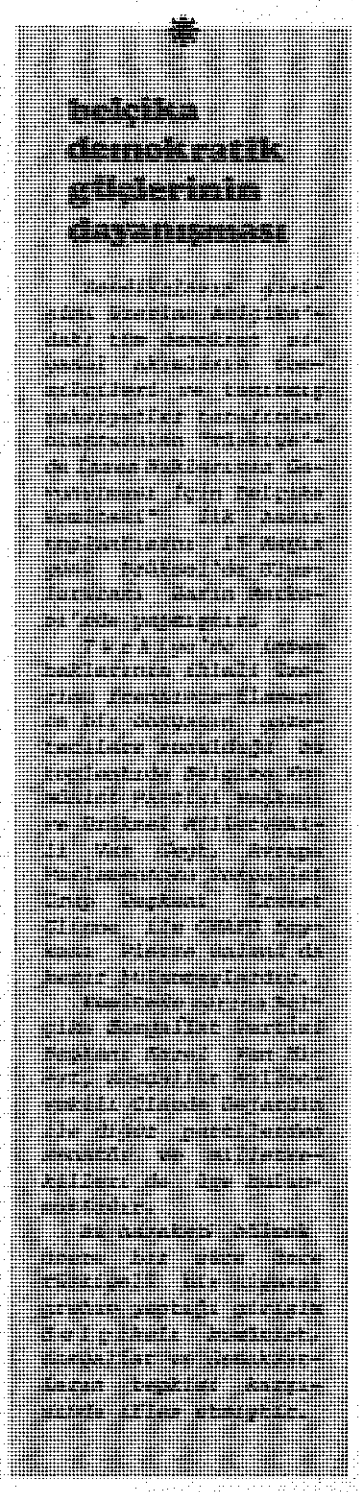

belçika demokratik güçlerinin dayanışması

DİSK-TEKSTİL BAŞKAN VEKİLİ UYAR AVRUPA KAMUOYUNA SESLENİYOR

Halen mücadelesini yurt dışında yürüten DİSK-TEKSTİL Genel Başkan Vekili Selahattin Uyar, başta Avrupa Konseyi ve uluslararası sendikal örgütler olmak üzere Avrupa basınına, Türkiye'de insan haklarının ve sendikal hakların çiğnenmesi üzerine bir rapor sunmuştur.

12 Eylül darbesi'nin hangi çevreler tarafından hazırlandığını açıklayan ve cunta'nın anti - demokratik uygulamalarından örnekler veren raporun içinde, tutuklu DİSK yöneticilerinin ve üyelerinin listesi de yeralmaktadır.

Uyar'ın raporunun sonuç bölümünde şöyle denilmektedir:

"Tarih bize anti-demokratik, faşist yönetimleri insanlık dışı amaçlarından uzaklaştırmaya çalışmanın, tavizlerle onları ehlileştirmenin, ikna etmenin mümkün olmadığını göstermektedir. Chamberlain'ların, Daladier'lerin politikası hiçbir zaman başarılı olamamıştır. En küçük kasabaların belediye yönetimlerine varıncaya kadar seçimle işbaşına gelmiş tüm yönetim organlarının görevine son veren, tüm demokratik kitle örgütlerini kapatan, yüzden fazla sözde kanunla tüm hukuk sistemini demokratik olmayan esaslar üzerinde 'yeniden kuracağını' açıklayan generaller cuntasının ve arkasındaki güçlerin niyeti açıktır. Kendine Milli Güvenlik Konseyi adını takan askeri cunta ve kukla hükümeti, değil 'demokratik bir yönetime geri dönüşü sağlamak', tam tersine demokratik hak ve özgürlükleri her geçen gün biraz daha ayaklar altına almaktadır. Yapılan tüm hazırlıklar, parlamenter demokrasi ile uzaktan yakından bir ilişkisi olmayan, maskeli bir faşist rejimin kurumlaştırılması yolundadır. Türkiye demokratik güçleri, Avrupa demokratik kamuoyunun ve bu kamuoyunu temsil eden kurumların cuntanın benzerleri çok görülmüş politik manevralarıyla aldatılamayacağına, halkımızı faşizmin zorbalığı ve cinayetlerine mahkum etmek isteyen planlarla uzlaşma yoluna girilemeyeceğine, demokrasi düşmanlarının izole edilmesi sürecine katkıda bulunulacağına inanmaktadır.

"Bugün Türkiye'de yüzbinlerce işçinin sabırsızlıkla beklediği en az ücret, geçtiğimiz hafta belirlendi. Brüt 10 bin TL olan bu ücret kesintilerden sonra işçinin eline 5 bin TL olarak geçecek. Yani 100 DM'ın biraz üstü... Dünyanın hangi ülkesinde bu kadar ücretle bir ay geçim sağlanabilir. Oysa, resmi devlet kuruluşu olan SSK'ca derlenen verilere göre 1979 Mayıs'ında 151 TL düzeyinde bulunan net ücretlerin 1980 Mayıs'ında 92 TL'ye düştüğü daha dün açıklanmıştı. Bu gerçeği, enflasyon içerisinde boğulan Türkiye'den bir yıl içerisindeki fiyat artışlarını illere göre sıralayarak örnekleyelim: Ankara %181.9, İstanbul %175.4, İzmir %174.5, Adana %183.7, Antalya %165.8, Bursa %175.4, Diyarbakır %185.4, Erzurum %161.7, Eskişehir % 178.9, Ordu %176.1, Samsun %171.7... Özünde en az ücret artış oranı ne ölçüde olursa olsun, işçilerin yaşam koşulları hergün biraz daha kötüye gitmektedir.

"460 bin işçinin toplu sözleşmesini kapsayan görüşmeler anti - demokratik bir biçimde oluşturulan Yüksek Hakemler Kurulu (2 bakan, 3 yüksek devlet memuru, 2 işveren temsilcisi, 2 işçi temsilcisi) tarafından yürütülmekte, aslında son sözü yine cunta söylemektedir. Anayasal bir kuruluş olmaktan uzaklaşmış Sayıştay yine cuntanın talimatıyla, kamu kesiminde çalışan işçilerin toplu iş sözleşmesiyle yılda iki maaş dışında ikramiye alamayacağını hükme bağlamıştır.

"Yeni hazırlanan sendikalar yasasında, sendikal çalışmaların yasaklandığını söylemek herhalde gülünç olmayacaktır. Ülkenin her alanı askerleştirme çabası içine sokulmuştur. Cunta ve işverenler, toplumsal yaşamı kendi askeri anlayışlarına göre düzenlemektedir. Bugün yer işyerinde bir askeri görevli bulunmakta, işçiler süngülerin gölgesinde üretim yapmaktadırlar. 12 Eylül'den bu yana başta DİSK Genel Başkanı Baştürk olmak üzere toplanıp askeri kışlalara kapatılan binlerce yönetici ve işçi liderini, uluslararası işçi örgütlerinin hiçbir temsilcisi ziyaret edememiş, bu konudaki girişimleri sonuçsuz kalmıştır.

"Avrupa kamuoyu, yarın Türkiye'de faşizmin kurumsallaştığını görürse hiç şaşmamalıdır. Halkımızın özgürlük elçileri olarak hatırlatması bizden..."

örgüt haberleri

Münih'te ve İsviçre'de faşizme karşı yapılan yürüyüşler

Demokrasi İçin Birlik Belçika Örgütü, 1 Mayıs'ta Belçika Komünist Partisi'nin düzenlediği gecede açtığı stand

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS'IN "BAHAR VE ÇİÇEK BAYRAMI" OLMAKTAN DAHİ ÇIKARTILARAK İŞGÜNÜ İLAN EDİLMESİNE VE EMEKÇİLERİN SÜNGÜ ZORU ALTINDA ÇALIŞTIRILMASINA RAĞMAN, İŞÇİ SINIFININ BİLİNÇLİ EVLATLARI, TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ YERLERİNDE KÜÇÜK GRUPLAR HALİNDE DE OLSA, BİR ARAYA GELEREK 1 MAYIS'I KUTLAMA GELENEĞİNİ YAŞATTILAR; BU AĞIR KOŞULLAR ALTINDA DAHİ "BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE" AZİMLERİNİ GÜÇLENDİRDİLER. YURT DIŞINDAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER İSE, BULUNDUKLARI ÜLKELERİN İŞÇİ

İsveç'te faşizme karşı Upsala ile Stockholm arasındaki uzun yürüyüş

DİB, GERÇEK VE KKDK'NIN ORTAK 1 MAYIS BİLDİRİSİ

"Türkiye ve Türkiye Kürdistanı işçi sınıfının bir parçası olarak, 1 Mayıs'ı yaşadığımız ülkenin ve diğer ülkelerin işçileriyle, sınıf kardeşlerimizle kutluyoruz. Barış, demokrasi, sosyalizm ve işçi sınıfının kardeşliği için bir arada, kol-kola yürüyoruz.

"Bu yıl 1 Mayıs'ı emperyalizmin soğuk savaş kışkırtıcılığına hız verdiği, Avrupa'nın baştan başa atom başlıklı roketlerle donatıldığı, barış ve demokrasinin örgütlenmiş emperyalist saldırganlarca tehdit edildiği bir ortamda kutluyoruz. Dünyada barış için mücadelenin daha da bir anlam kazandığı, öneminin daha da arttığı bir ortamda kutluyoruz.

"Askeri faşist diktatörlüğün acımasız demir ökçesi altında ezilen işçi sınıfımız, ulusal baskının en hayasızca uygulandığı Türkiye Kürdistanı'ndaki Kürt halkı ve onun demokratik muhalefeti, tüm emekçi halklarımız, kanları canları bahasına kazandıkları 1 Mayıs'ı işçi bayramı olarak kutlama hakkını yeni şartlara göre işyerlerinde, alanlarda, tarlalarda, akla gelebilecek her yerde kutlayacaklardır.

"NATO'cu-tekelci cuntanın tüm baskı ve zulmünü ortadan kaldıracak, faşizmi tarihin çöplüğüne atacak güç sınıfsaldır; işçi sınıfımız ve yandaşı emekçi halklarımızdır.

"Yurt dışındaki demokratik kişi ve kuruluşlar olarak ilkeli, kalıcı bir platform içinde güçlerimizi birleştirmek ve ortak düşmana karşı ortak mücadelemizi vermek zorundayız.

"Kürdistanlı Devrimci-Demokrat İşçi Dernekleri (KKDK), Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi, Demokrasi İçin Birlik Federal Almanya Komitesi (DİB-FAK) olarak bu sorumluluğun bilincinde karşılıklı saygı, eşitlik ve ortak savaş ilkelerinden giderek 'anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist güç ve eylem birliği platformu'nu kurmuş durumdayız. Tüm Türkiyeli ve Türkiye Kürdistanlı demokratik kuruluşları bu platforma çağırıyoruz."

FEDERAL ALMANYA ÖRGÜTÜMÜZ

1 Mayıs dolayısıyla, merkezi Düsseldorf'ta bulunan Federal Almanya Komitemiz, ortak platformda yeraldığı kardeş örgütler GERÇEK ve KKDK ile birlikte tam metnini bu sayfada bulacağınız 1 MAYIS Bildirisi'ni yayınlamıştır. Ortak bildiride tüm demokratik güçler DEMOKRASİ CEPHESİ'nde birleşmeğe çağırılmıştır.

Düsseldorf'taki DİB üyelerinden bir kısmı 1 Mayıs günü bu şehirde DGB'nin düzenlemiş olduğu yürüyüşe Düsseldorf İşçi Derneği saflarında katılmışlardır.

DİB Duisburg Örgütü ise, Düsseldorf'tan gelen üyelerimizin de katılımıyla Federal Alman Başbakanı Helmut Schmidt'in de konuştuğu 1 Mayıs Yürüyüşü'nde örgüt flamalarıyla ve "1 Mayıs'a vurulan zinciri kıralım!" döviziyle yeralmışlardır.

DİB Frankfurt Örgütü de DGB tarafından bu şehirde düzenlenen 1 Mayıs gösterilerine katılmıştır. Şiddetli yağmura rağmen Türkiyelilerin kitlesel biçimde katıldığı yürüyüşte de anti-faşist mücadelemizin sesi yükseltilmiştir.

BATI BERLİN ÖRGÜTÜMÜZ

DİB Batı Berlin Örgütü ve İşçi Kültür Merkezi, Alman Sendikalar Birliği (DGB) tarafından düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşüne ve toplantısına katıldılar. 25 bin kişilik kortejde en kalabalık grubu göçmen işçiler oluşturuyordu.

Özellikle Türkiyeli, Filistinli, Şilili, Yunanlı emekçiler 1 Mayıs'ın gerçek anlamını dövizleriyle ve sloganlarıyla dile getirdiler.

Öte yandan 2. Dünya Savaşı'nın sona ermesinin 36. yıldönümü dolayısıyla 8 Mayıs günü Batı Berlin'de 70'den fazla örgütün aktif olarak katıldığı çok büyük bir yürüyüş ve miting düzenlendi.

30 bin kişinin katıldığı yürüyüşün başında, savaşın ve faşizmin acımasız koşullarını yaşayanlar yeralıyordu.

Yürüyüş boyunca silahsızlanmanın zorunluluğunu, barışın önemini belirten sloganlar atıldı. ABD'nin ve NATO'nun hesapları, Brüksel'de tezgahlanan projeler protesto edildi.

MÜNİH ÖRGÜTÜMÜZ

Münih ve çevresinde yaşayan Türkiyeli sosyalist ve demokratlar bu yılki 1 Mayıs'ı daha kararlı bir biçimde yaşadılar, yaşattılar.

DİB Münih Örgütü, Halk Kültür Merkezi, Devrimci İşçi, Halkçı Devrimci Birlik, Kürdistan İşçi Derneği, Yurtseverler Birliği, Münih Türkiye Kültür Birliği, Kurtuluş sempatizanlarının oluşturdukları Münih Anti-Faşist Komitesi, 1 Mayıs'ta önce DGB'nin düzenlediği bir yürüyüşe katıldı. Daha sonra kendi düzenledikleri 1500 kişilik bir yürüyüşü gerçekleştirerek faşizme karşı mücadele kararlılıklarını haykırdılar.

Yürüyüşten önce dağıtılan ortak bildiride şöyle deniliyordu:

"...Cunta yönetimi ne yaparsa yapsın Türkiye onlara kalacak değildir. Daha bugünden köşeye sıkışmış durumdadırlar. Koşullar ne denli zor olursa olsun halkımızın bağımsızlık ve demokrasi savaşı durmamıştır. Faşist cuntaya karşı emekçilerin direnişi sürmektedir. Gün, tüm ilericilerin, yurtseverlerin, demokratların birlik günüdür."

ile Belçika demokrasi güçlerini, faşist askeri diktaya karşı mücadelesinde Türkiye halkıyla dayanışmaya çağırdı

SINIFININ SAFLARINDA, DİĞER GÖÇMEN İŞÇİLERLE BİRLİKTE BARIŞ, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM İÇİN KARARLILIKLARINI HAYKIRDILAR. DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK ÖRGÜTLERİ DE TÜM ÜLKE VE BÖLGELERDE 1 MAYIS GÖSTERİLERİNE ETKİN ŞEKİLDE KATILARAK, GEÇEN SAYIMIZDAKİ ÇAĞRIYA UYGUN ŞEKİLDE "ANTİ-FAŞİST KAVGAMIZIN SESİNİ YÜKSELT"TİLER. BİRLİK AZMİNİ, ÖRGÜTTE BİRLİK, BİLİMSEL SOSYALİST HAREKETTE BİRLİK, ANTİ-FAŞİST HAREKETTE BİRLİK KARARLILIĞINI DİLE GETİRDİLER VE HAYKIRDILAR: "HERŞEY BİRLİK İÇİN!"

Berlin'deki 1 Mayıs Yürüyüşü'ne Demokrasi İçin Birlik Berlin Örgütü de, Emperyalizme, faşizme, tekelciliğe, şovenizme karşı TEK CEPHE" flamasıyla katıldı.

BELÇİKA ÖRGÜTÜMÜZ

DİB Belçika Örgütü, geçtiğimiz ay içerisinde üç toplantıya birden stand açarak aktif şekilde katılmıştır.

1 Mayıs'ta Belçika Komünist Partisi'nin düzenlediği gecede, DİB'in standı en ilgi çeken standlardan biri olmuş, ayrıca maden işçisi halk ozanı arkadaşımız Lütfü Gültekin de geceye Türkiyeli demokrat sanatçıları temsilen sazıyla katılmıştır.

2 Mayıs'ta Amnesty International'in Brüksel'de düzenlediği Türkiye Gecesi'nde de DİB bir stand açmıştır. Türkiye'deki baskıları açıklayan yayınların yanısıra, DİB standında davetlilere Türkiye yiyecekleri sunulmuştur.

Demiryolu ve Sürü filmlerinin de gösterildiği gecede, ayrıca vatandaşlıktan atılan demokrat sanatçımız Melike Demirağ da "12 Eylül türküleri"ni içeren bir konser vermiştir.

25 Nisan'da ise kardeş örgüt TEKOŞER'in Liège'de düzenlediği ikinci NEVROZ Şenliği'ne de DİB Belçika Örgütü bir standla katılmıştır. Gecede DİB-AK Başkanı Doğan Özgüden, Belçika Komünist Partisi Milletvekili Marcel Levaux ve Sosyalist Parti Milletvekili Claude Dejardin de birer konuşma yapmışlardır.

Bu arada faşist cuntanın üç üyesinin, Kara, Hava ve Deniz Kuvvetleri komutanlarının NATO manevralarını izlemek üzere Brüksel'e gelmelerini protesto etmek üzere DİB Belçika Örgütü'nün yayınladığı bildiri Belçika basınında yankılanmıştır.

Papa'ya yapılan suikast üzerine de, DİB-AK'ın yayınladığı bildiriye gerek basında, gerekse radyo ve televizyonda yer verilmiş; ayrıca DİB-AK Başkanı Doğan Özgüden ile Belçika televizyonları tarafından, Türk faşist örgütlerinin Avrupa'da örgütlenmesi üzerine mülakatlar yapılmıştır.

30 Nisan gecesi İsviçre'de Emek Partisi ile Gewerkschaft Sendikası'nın birlikte düzenlediklere gecede Demokrasi İçin Birlik standı... Dünya Barış Konseyi'nden Nino Pasti de DİB standını ziyaret etti.

FRANSA ÖRGÜTÜMÜZ

DİB Fransa Örgütü üyeleri, bu yıl 1 Mayıs'ı, CGT Sendikası'nın saflarında kutlamışlardır. DİB'in 1 Mayıs Bildirisi, yürüyüş sırasında yoğun olarak dağıtılmıştır.

Öte yandan, Elçilik çevrelerinin Paris'te düzenledikleri bir Türkiye Haftası'na cevap olmak üzere, DİB Fransa Örgütü üyeleri, Latin Amerikalı ilericilerle birlikte Nanterre'de FİAPAD'da 11-17 Mayıs tarihleri arasında bir karşı-hafta düzenlemişlerdir. Yılmaz Güney ve Yavuz Özkan'ın filmlerinin gösterildiği hafta boyunca sergi açılmış, çeşitli gösteriler yapılmış, katılanlara Türkiye yiyecekleri ve el sanatları sunulmuştur.

İSVİÇRE ÖRGÜTÜMÜZ

Demokrasi İçin Birlik İsviçre Örgütü bir yandan faşist askeri cuntanın teşhir edilmesi ve uluslararası dayanışmanın geliştirilmesi, öte yandan da Türkiyeli örgütler arasında kalıcı eylem birliğinin gerçekleştirilmesi yolunda yeni adımlar attı.

Şili'li kardeş örgütle kurulan dostça ilişkiler, faşizmin pençesinde savaşan iki kardeş halkın sorunlarının karşılıklı anlaşılması ve mücadelede dayanışmasının gerçekleştirilmesi açısından önem taşıyor.

30 Nisan'da İsviçre Emek Partisi'nin ve Gewerkschafts Sendikası'nın birlikte düzenledikleri geceye de DİB bir standla katıldı. Yunanlı, Şilili, Filistinli, İspanyol kardeş örgütlerin ve Gerçekle Dayanışma Komitesi'nin katıldıkları gece, anti-emperyalist ve antifaşist güçlerin başarılı bir gösterisi oldu.

Geceye katılan Dünya Barış Konseyi yöneticilerinden Nino Pasti, DİB Standı'nı ziyaret ederek dünya barış güçlerinin Türkiye halkının demokrasi mücadelesiyle dayanışmasını ifade etti.

Öte yandan, İsviçre'deki Türkiyeli örgütler arasında anti-faşist eylem birliğinin ilkeli ve kalıcı platformu olan "Faşizme Karşı Direniş Komitesi" de güçleniyor. DİB, Gerçek ve Kıvılcım'ın kurdukları komite, 1 Mayıs'ta Zürih'te düzenlenen bir yürüyüşe katıldı. Tüm örgütler ortak kararlara saygılı bir şekilde tek bir flama altında yürüdüler. Yaygın olarak dağıtılan bildiride şöyle deniliyordu: "*...Biz İsviçre'de yaşayan Türkiyeli işçiler, bir yandan Türkiye işçi sınıfının parçasıyız, öte yandan birlikte üretim yaptığımız İsviçre işçi sınıfının ve burada beraber çalıştığımız İtalyan, Yugoslav, Yunan, İspanyol, Portekizli işçilerin de bir parçasıyız. 1 Mayıs'ta yüreğimiz Türkiye'de, gönlümüz bütün dünya işçilerinin birliğinde, mücadelesinde ve dayanışmasındadır. Faşist cuntadan hesap sormak için ileri!*"

İSVEÇ ÖRGÜTÜMÜZ

Faşist darbeden bir ay önce kurulan Türkiye Antifaşist Komitesi (TAFK), İsveç'te Türkiyeli demokratların sesini duyurmada rol oynayan bir dizi eylem gerçekleştirdi.

DİB İsveç Örgütü'nün de aktif olarak çalışmalarına katıldığı TAFK, son olarak 24 Nisan'da Uppsala-Stockholm arasında 70 kilometrelik "Faşist Cuntayı protesto yürüyüşü"nü gerçekleştirdi. Birçok yerli demokratik örgütün de katıldığı yürüyüş sırasında İsveç Barış Komitesi Başkanı Ericksson da bir konuşma yaptı.

Eylemin başarısı karşısında telaşlanan cuntacı basın, büyük bir karaçalma kampanyasına girişti. Ancak bu provokasyonlar boşa çıkarıldı.

TAFK, yayınladığı bir bildiride, İsveç'teki Türkiyeli yurtseverlerin mücadelesine, Türkiye halklarının birliği, Türk-Kürt halklarının kardeşliği mücadelesine demokrasi ve barış güçlerinin desteğinin artarak sürdüğünü açıkladı.

Öte yandan DİB İsveç Komitesi, 1 Mayıs Bildirisi ile birlikte DİB'in niteliğini ve amaçlarını açıklayan bir bildiriyi 1 Mayıs'ta İsveç'te geniş ölçüde dağıtmış bulunuyor.

DİB İsveç Komitesi, ayrıca, Devrimci Demokratlar Grubu'nun hazırladığı Nevroz Gecesi'ne de topluca katılmış ve bir bildiri sunmuştur.

İNGİLTERE ÖRGÜTÜMÜZ

DİB İngiltere Örgütü, kuruluşundan bu yana çok kısa bir süre geçmesine karşın düzenli ve disiplinli çalışmasıyla kendisini kabul ettirerek İngiltere'deki Türkiyeli anti-faşist güçler arasında yerini aldı.

1 Mayıs'ta İngiliz Sendikalar Konfederasyonu TUC'un Karl Marx Memorial Kitaplığı önünde düzenlediği mitinge ve yürüyüşe DİB de katılarak 1 Mayıs bildirisi ile TEK CEPHE ve diğer örgüt yayınlarını dağıttı.

2 Mayıs'ta İTİB'in düzenlediği ve Cem Karaca'nın da katıldığı dayanışma gecesine de DİB İngiltere Örgütü coşkuyla karşılanan şu mesajı sundu:

"*Ülkemiz karanlık bir dönemden geçiyor. Faşist askeri diktatörlük halklarımıza kan ağlatıyor. Bu koşullar altında tüm yurtsever, demokrat ve ilerici güçlerin eylem ve güçbirliğini sağlayarak askeri faşist diktatörlük karşısında birleşik, örgütlü bir güç olarak tek cephe halinde çıkmakla yükümlüyüz. Bu görevin bilincinde olarak gecenizi dostça selamlar, en içten başarı dileklerimizi iletiriz.*"

DÜNYA FAŞİST HAREKETİNİN

PAPA'YA YAPILAN SUİKAST ÜZERİNE DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK'İN BİLDİRİSİ

Türkiye'de 12 Eylül 1980 darbesini getiren faşist tırmanışın önde gelen canilerinden Mehmet Ali Ağca, 13 Mayıs 1981 günü Vatikan'da katolik aleminin ruhani lideri Papa'yı vurdu.

Bu olay, Türkiye'de beş yılda beş bin'in üstünde cana kıyarak dikta rejiminin temellerini hazırlayan Türkiye faşist hareketinin uluslararası bağlarını ve boyutlarını inkar kabul etmez biçimde ortaya koyuyor.

1. Mehmet Ali Ağca, Alparslan Türkeş'in liderliğindeki MHP'nin komandolarından biridir, bir Bozkurt'tur.

2. Mehmet Ali Ağca'nın, tarafsız gazeteci Abdi İpekçi'yi 1 Şubat 1979'da öldürmesi, terör tırmanışının bir dönüm noktası olmuş, böylesi bir şahsiyetin faşist kurşunlara hedef seçilebilmiş olması, kitlelerde umutsuzluk, yılgınlık ve teslimiyeti getirmiş, darbenin tek çıkış yolu olabileceği imajını kitlelere dayatmıştır.

3. Türkiye'deki faşist hareket, Türkeş'in MHP'siyle sınırlı değildir. MHP, merkezi Genelkurmay Başkanlığı'nda bulunan Kontr-Gerilla Dairesi'nin güdümünde hareket eden bir provokasyon örgütüdür. Nitekim, yakalandıktan sonra Mehmet Ali Ağca'nın, Türkiye'nin en korunaklı askeri cezaevlerinden birinden subay elbisesiyle elini kolunu sallayarak çıkabilmesi, suç ortaklığının hangi boyutlarda olduğunu gösterir.

4. MHP ve Bozkurtların işbirlikçileri sadece Türkiye sınırları içinde olmayıp, Avrupa'nın çeşitli ülkelerindeki, özellikle de Federal Almanya'daki faşist kuruluşlardır. MHP lideri Türkeş, yıllarca NPD lideri Adolf Von Thadden ve CSU lideri Josef Strauss ile yakın ilişkiler içinde olmuş, Bozkurtların Avrupa'daki tüm faaliyetleri, yerel faşist örgütler tarafından korunmuştur.

5. Hapisten kaçan Mehmet Ali Ağca da bunlardan biridir. Türkiye'de idam cezasına mahkum olduğu ve hakkında uluslararası tutuklama kararı çıkarıldığı ve durum Interpol'e bildirildiği halde, bu a-

CUNTA ŞEFİNE AÇIK MEKTUP

Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığına
ANKARA

13/2/1981 günü Türkiye radyolarından yayımlanan, içlerinde faşist MHP militanları ve devrin iktidarınca cezaevlerinden yurt dışına kaçırılan Alpaslan Alpaslan ile Abdi İpekçi'nin katili Mehmet Ali Ağca'nın da bulunduğu 45 kişilik listede benim de adım geçmektedir.

24 yıllık öğretmenlik mesleğim süresince, 1950'den sonra devletin resmi okullarında çağdışı bir eğitim uygulaması ile "İşi zikir, katığı şükür, düşmanı fikir" olan bir toplum yaratma çalışmalarına; gündüzleri Atatürk heykellerine çelenk, geceleri ise devrimlerinin temeline dinamit koyma girişimlerine karşı mücadele vermek suretiyle çağdaş bir eğitim uygulamasında bulunmayı şiar edindim.

1976 yılında "Hayali Mobilya Şirketi" kurmak, sahte evrak düzenlemek suretiyle Devlet hazinesinin 21 milyon lirasını soyan Yahya Demirel'i yermek amacıyla bir aydın ve bir vergi yükümlüsü olarak gazetelerde yayınlattığım bir yazıdan "Milli Eğitim Bakanlığı'nı alenen tahkir ve tezyif ettiğim" savını çıkaran devrin iktidarınca 24/4/1980 tarihinde öğretmenlik mesleğinden çıkartıldım.

Bunun üzerine Nevşehir Emniyet Müdürlüğü'nden aldığım pasaportla yurtdışında işçi olarak çalışan eşimin yanına beş çocuğumla birlikte geldim. Yurt dışında bulunuşum bundan kaynaklanmaktadır.

Şimdi ise 17 Mart'a kadar yurda dönerek mahkeme huzurunda hesap vermem, dönmediğim takdirde TC Vatandaşlığından çıkartılacağım bildirilmektedir.

Yurda dönmek, bağımsız Türk mahkemeleri huzuruna çıkmaktan korkum yok ve döneceğim.

Ancak,

a. 12 Mart sıkıyönetim döneminde Erim'in ünlü "Balyoz Harekatı" ile asla ilgimizin ve bilgimizin olmadığı Elrom Olayı'nı zorla bize kabul ettirmek için yapılan işkencelerin,

b. 30 Aralık 1972 tarihinde Malatya Toplum Polisi Merkezi'nde yasadışı bir örgütün üyesi olduğumu zorla kabul ettirmek için üç gün süre ile yapılan işkencelerin,

c. 1975 Malatya olaylarının içyüzünü açığa çıkaran ve tarafımdan çekilmiş bulunan resimleri, soruşturmayı sürdürmekle görevli Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin savcısına vermek için gittiğim Malatya Emniyet Müdürlüğü'nde bu resimleri ortadan kaldırmamı sağlamak için yapılan işkencelerin,

d. Yurtseverliği ve saygınlığı dünyaca onaylanmış bulunan ve üyesi olmakla şeref duyduğum TÖB-DER Genel Merkezi'nce Türkiye'deki öğretmen katliamını protesto etmek amacı ile 15 Eylül 1979'da düzenlenen toplantıya katıldığım gerekçesiyle tutuklanarak ve üretim çağındaki onbinlerce gencin içerisine konularak tüketici duruma düşürüldükleri Mamak Askeri Cezaevi'nde:

- A Blok 4. Koğuş'tan alınıp mahkemeye götürülürken Komando yüzbaşısı tarafından falakaya yatırılarak ağzından kan gelinceye dek işkence edilen ve mahkeme huzurunda kan kusması üzerine mahkeme başkanlığınca hastaneye sevki yapılan gencin,
- İfadesi alınmak amacıyla Emniyete götürülen işkence edilen İdris adlı gencin,
- İşkence sonucu sakat kalan Vasfi adlı gencin,
- İşkence sonucu akli dengesini yitiren gencin,
- İşkence sonucu çocuğunu düşüren 7. Koğuş'taki kadının,
- Dört ay yatırıldıktan sonra mahkeme huzuruna çıkarılınca isim benzerliğinin kurbanı olduğu anlaşılmakla tahliye edilen Şevki'nin,
- Bir çatışmada polisin gelmesi üzerine yere attıkları silahı alarak "Bombom" oynamak isterken yakalanıp 35 gün tek başına hücrede tutulan Daniş adlı 12 yaşındaki öğrencinin,
- 30.11.979 günü faşistlerin kilitli ve nöbetçili beş demir kapıyı aşarak avukatlarımıza yaptığı saldırının,
- Asla ilgileri bulunmadığı bir olayı zorla kabul ettirmek için onbeş gün süre ile işkence altında tutulduktan sonra suçsuzluğu anlaşılarak tahliyesine karar verilen, ancak Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın itirazı üzerine içeride tutularak tahliye edilmeyen Durdu Hoca ve eşinin,
- Hakkında tutuklama kararı olmadığı halde dört ay tutukluluktan sonra mahkemece serbest bırakılan Afyon TÖB-DER Şube Başkanı Ersin Çetiner'in,
- 10 Mart 1980 günkü duruşmada tahliyesine karar verildiği halde sıkıyönetim komutanlığının itirazı üzerine bir ay süre ile içeride tutulan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu'nun,
- Ve nihayet anayasamızın 24. maddesinin tanıdığı hak gereğince kitap yayıncılığı yapan İlhan Erdost'un Mamak Askeri Cezaevi'nde işkence edilerek öldürülmesi olaylarının tanığı olarak:

1. Hangi suç veya suçlardan yargılanacağım tarafıma bildirildiği,

2. Anayasamızın 14, 20, 30, 32 ve 33. maddelerinin güvencesi altında yargılanacağımın güvencesi verildiği,

3. Suçlu veya suçsuz olduğum anlaşılıncaya dek tutuksuz olarak yargılanacağım, hukuk devleti ve altında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin imzası bulunan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin gereği olarak garanti edildiği takdirde yurda dönerek yargılanacağımı bildirir, gereğini arzederim.

HASAN BASRİ AYDIN

PAPAYA SUİKAST, AÇILAN DAVA VE BERLİN YÜRÜYÜŞÜ

"Terörü yoketme" bahanesiyle uyguladığı devlet terörünü dünya kamuoyuna haklı göstermek için her çareye başvuran Evren Cuntası, Mehmet Ali Ağca'nın Papa'ya kurşun sıkmasını da aynı amaçla kullanmağa kalkıştı. Hattâ Evren, Avrupa hükümetlerine meydan okuyan demeçler verdi.

Hele kısa bir süre önce Türkeş ve kafadarları hakkında 220 idam istemli bir dava açıldığı hatırlanırsa, Evren Cuntası'nın gerçekten "sağ terör"e karşı kararlı bir savaş açtığı görüntüsüne kapılan saflar da çıkabilir. Hattâ arka arkaya gelen bu olayların, cuntaya faşistlik konduramayan kimilerini haklı çıkarttığını düşünenler de olabilir.

Eğer Türkiye'deki faşist hareketi sadece Türkeş ve birkaç yüz kafadarı, vurucu kadrolarını ise Mehmet Ali Ağca gibi fazla afişe olmuş birkaç kişi temsil ediyorsa, cuntaya ve ona hoşgörü ile bakmaya çabalayan kimilerine hak verilebilir.

Ama Türkiye'deki faşist hareket birkaç yüzden ibaret değildir, bugün ordunun hiyerarşik müdahalesini uygulayanlar da faşizmin ilkelerine göre hareket etmekte, bu ilkeler temeli üzerinde devleti faşistleştirmektedirler.

Herşeyden önce Papa'ya suikast sorununu ele alalım. Mehmet Ali Ağca'nın Avrupa'daki faşist örgütlerden ve faşistlerin sızdığı Avrupa güvenlik örgütlerinden destek ve himaye gördüğü açıktır. Bunun değil karineleri, delilleri de yavaş yavaş ortaya çıkmaktadır.

Ama, bu azılı caninin Türkiye'de en korunaklı askeri cezaevlerinden birinden kaçması nasıl mümkün olabilmiştir, hem de subay elbisesi içinde?

Bir adım daha ileri gidelim. Ağca'nın silahşörlüğünü yaptığı faşist MHP hareketini "el bebek, gül bebek" büyütüp Türkiye halkının başına bela eden Kontrgerilla generalleri nerededir. 220 idamlı davanın iddianamesinde niçin hiçbir general veya subayın adından bahsedilmez?

Evet, MHP'ye bir dava açılmıştır. Her zaman belirttiğimiz gibi, provokasyon unsuru olarak kullanılan kadro, görüntüyü kurtarmak için elbette bertaraf edilecekti. Faşist kadroların da kendi iç çelişkileri olur ve "Uzun bıçaklar gecesi"nde olduğu gibi kanlı şekilde de çözülebilir.

Hem bu kadar delil varken elde, 200 idamlı davayı açmak için neden 1000'e

YAZAR-ÇEVİRMEN NEVZAT HATKO'YU KAYBETTİK

Türkiye'nin seçkin çevirmenlerinden Nevzat Hatko, dört yıldan beri tedavi görmekte olduğu Sofya'da 25 Nisan 1981 cumartesi günü, geçirdiği yeni bir ameliyattan kurtulamayarak ölmüştür.

Kendisi 1972 yılından beri felç tedavisi görmekteydi.

Yunan edebiyatından "Haydari Kampı" ve "Fırtına Çocukları"nı türkçeye kazandırmış bulunan Hatko, 1971 öncesi dönemde Türkiye İşçi Partisi'nde de aktif siyasal çalışma yapmış bulunuyordu.

Sofya'da dostları tarafından düzenlenen cenaze törenine, eşi Behice Boran da katılmıştır.

Editeur responsable: Roger Gallez - rue à Panniers 91 - 7200 Colfontaine

PROVOKASYONU

zılı caniyi yakalayıp Türkiye'ye geri gönderme konusunda hiçbir çaba gösterilmemiş, ülkeden ülkeye dolaşarak yakın tarihin en büyük suikast girişimlerinden birini gerçekleştirmesinin olanakları, bizzat Avrupa makamlarının hoşgörüşü ve hatta himayesi altında sağlanmıştır.

6. Suikast girişiminin, hristiyanlığa karşı islamın dinsel bir saldırısı çerçevesinde düşünülmesi olanaksızdır. Türkiye'de dinsel hareketi MSP temsil etmektedir ve bu parti siyasal teröre yeşil ışık yakmamıştır.

Buna karşılık, aslında Türk ırkının yüceliği ve bir Türk dünya imparatorluğu'nun kurulması ülküsünün peşinde koşan MHP faşistleri, kitleleri kendi emellerine alet edebilmik için "din" unsurunu da kullanmışlar, istismar etmişlerdir.

7. Kişisel eğilimleri ve düşünceleri ne olursa olsun, Ağca'nın bu girişimi, bir yandan Avrupa'da detente'a yeni bir darbe vurma, bir yandan da bir dinler mozayığı olan Ortadoğu'da askeri tırmanışı hızlandırma amacıyla emperyalist merkezler tarafından tezgahlanmış ve uluslararası faşist hareket tarafından uygulanmıştır.

8. Mehmet Ali Ağca'nın işlediği bu yeni suç, Türkiye'de terörizmi yoketme bahanesi altında askeri cuntanın giriştiği insan haklarını ve özgürlükleri ayaklar altına alma kampanyasını hiçbir şekilde mazur gösteremez. Yukarıda da belirtildiği gibi, kendi diktatörlüklerini kurmak için bir dönem tüm bu faşist komandoları kullananlar, onlara her türlü eylem imkanlarını sağlayan ve himaye edenler, ordunun yüksek sorumlularıdır. Papa'ya karşı girişilen suikastta Türkiye cunta şeflerinin de birinci derecede sorumluluğu vardır.

Demokrasi İçin Birlik, asla onaylanması mümkün olmayan bu suikast girişimi dolayısıyla, tüm dünya demokrasi güçlerini, gerek Türkiye'deki faşizme, gerekse dünya çapındaki faşist harekete karşı daha aktif mücadeleye çağırır.

MHP'YE

Faşistlerin Berlin yürüyüşü, kupürde gördüğü gibi, boyalı basını bile telaşa düşürüyordu. İşte cuntanın kitle desteği

yakın devrimci hakkında idam istenmesi beklendi? Düşünmek gerek.

Ama Türkiye'yi baştan aşağı kana boyayan kadro sadece bu bir kaç yüz kişiden ve bir de Mehmet Ali Ağca'dan mı ibarettir? Mahalleleri, kentleri işgal eden binlerce cani, onları besleyen para babaları, silahla, mühimmatla donatan ordu mensupları nerededir?

Hayır, ortadan kalkmamıştır, şimdi hepsi de yeni faşist şeflere hizmet arzetmektedir.

Örnek mi?

Alalım şu son 26 Nisan'da Berlin'deki sağcı yürüyüşü. İşte yürüyüşü düzenleyen ve destekleyenler:

- "Milli Görüş", "Büyük Ülkü Derneği" ve diğer gerici, faşist dernek ve kuruluşlar,
- Konsolosluk mensupları
- Cunta dalkavuğu gazetelerin Berlin temsilcileri
- Konsolosluk öğretmenlerinin bir kısmı,
- THY acentaları mensupları,
- Exportçu - importçular, reiseburo'cular, transportçular,
- Türk Pazarı esnafı,
- İrili, ufaklı toptan, perakende g ı d a maddeleri satıcıları...

Hiç kuşkusuz, Almanya'da kaldığı sırada Ağca'yı barındıran, karnını doyuran, cebini dolduran da bunlar!

"Kahrolsun komünistler", "Milliyetçi Türkiye", "Ordu millet elele", "Evren paşa çok yaşa" sloganları...

Ve bazı renkli gazeteleri bile dehşete düşüren görüntüler...

Ve de yürüyüşün bitiminde "Bozkurtlar", Türkeş ve tutuklu MHP'lilerin salınması için atılan sloganlar, açılan dövizler...

İdeoloji aynı ideoloji, kitle desteği aynı destek, sadece başı çekenlerin yerleri farklı... Şimdilik biri Çankaya'da, diğeri demir parmaklık ardında...

İdeoloji beraberliğini göstermek için örnek mi lazım. Alın 20 Mayıs tarihli Tercüman'da yayınlanan haberi:

Cunta şefi Evren, the Financial Times Gazetesi'ne verdiği demeçte aynen şöyle diyor: "Ermeni ve Kürt problemi uluslararası komünizm tarafından kullanılmıştır. Yurt dışındaki Ermeniler, uluslararası k o m ü n i z m i n kuklalarıdır. Kürtlere gelince, onlar Orta Asya'dan gelen T ü r k kabilelerinin bir koludur ve Kürtlerle Türkler arasında hiçbir ayırım yapılmamıştır."

Bölgede barışın korunması açısından cunta'ya kaşının üstünde gözün var demekten kaçınanlara da bir başka alıntı, S o v y e t dış politika dergisi Yeni Zamanlar'ın 20. sayısından:

"Bu yılbaşında Türkiye'nin askeri liderleri ABD ile 'ortak savunma paktı' imzaladı. Türkiye toprakları üzerinde SSCB'yi hedef alan ABD askeri üslerinin ve uzun menzilli elektronik keşif istasyonlarının yeniden faaliyete geçirilmesi ve genişletilmesi, bölge barışına katkı getirmez. Bu türden davranışlar Türkiye halkının yaşamsal çıkarlarına ve Kemal Atatürk'ün dış politika ilkelerine aykırıdır."

Yine soralım: Türkeş iktidarda olsaydı, daha farklı bir dış politika mı izleyecekti?

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK - AVRUPA KOMİTESİ YAYIN ORGANI SAYI: 8 • Mayıs 1981 • 1 DM • 24 sayılık abone: 20 DM • Yazı İşleri: DİB - BK - BP 1344 - 1000 Bruxelles - Belçika - Tel: (32 - 2) 230 34 72 • Abone ve Dağıtım: DİB - FAK - Oststrasse 135 - 4 Düsseldorf 1 - Federal Almanya - Tel: (49 - 211) 325 759 • Konto No: Telli - Kreissparkasse - Düsseldorf 102 29 70 - BLZ 301 502 00

DÜNYA'DAKİ DENGELERİ VE TÜM AVRUPA ÜLKELERİNİN İÇ SİYASAL YAŞAMINI ETKİLEYECEK BİR OLAY

FRANSA'DA SOL'UN ZAFERİ

10 Mayıs 1981, saat 20. Bütün Fransa televizyonların ve radyoların başında seçim sonuçlarının açıklanmasını bekliyor. Ve nihayet sonuçlar açıklanıyor: Sol blokun adayı François Mitterand %51,7 ile sağın adayı, eski cumhurbaşkanı Giscard d'Estaing'i devirerek gerici güçlerin 23 yıllık saltanatına son veriyor.

Fransız Sosyalist Partisi Başkanı'nın bu seçim zaferi, aynızamanda kendisini ikinci turda oylarıyla destekleyen tüm sol güçlerin, komünistlerin, radikallerin de zaferi...

Elysée Sarayı'na giren sadece Mitterand değil, aynızamanda Fransız emekçileri... Gözlerimizi geriye, Fransız tarihinin derinliklerine çevirelim: Ortak Program, 68 Mayıs hareketi, anti-nazi direniş, Halk Cephesi, Paris Komünü... Bastille Kalesi'ni zapteden Fransız halkı!

Nitekim, seçim sonuçlarının açıklanmasıyla sokağa dökülen, alanlarda, sokak başlarında "halk baloları" düzenleyen onbinlerce emekçi... Ve Paris'te, tarihsel bir simge olan Bastille Meydanı'nda toplanan onbinler, Fransa'nın siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel tüm yaşamında temel dönüşümler için kararlılıklarını haykırıyorlar...

Ancak seçim zaferi herşeyi halletmiyor.

Sokaklara taşan bu coşku bize, biraz da içimizi burkarak, Haziran 77'nin Ankara sokaklarını anımsatıyor. Ve sonradan olanları...

Fransa bu sonuçlarla demokratikleşmeyi ve temel dönüşümleri gerçekleştirme yolunda önemli bir adım atmasına karşın, bunları gerçekleştirebilmek, ancak tekellerin ekonomik alandaki mutlak hakimiyetini kırmakla mümkün olabilir.

Fransız ekonomisine egemen olan tekeller ve bankaların, Prisbas grubunun ve Suez grubunun, silah sanayii tekellerinin (örneğin Dassault'nun), çelik sanayiinin (Usinor ve Sacilor), kimya, metal ve elektronik işkollarının, örneğin Pechiney, Rhone-Poulenc, ITT-France, St. Gobain, Thomson-Brandt, Roussel-Ucla, Pegueot, Matra gibi büyük tekellerin devletleştirilmeleri Mitterand'ın programında yer alıyor.

Sosyal planda yapılması gerekli dönüşümlerin başarısı, hiç kuşkusuz, bu devletleştirmelerin başarısına bağlı...

Sosyal demokrasi zaman zaman kitlelerin "umudu" olarak böylesine büyük görevler ve sorumluluklarla karşı karşıya gelmiştir. Ancak bu sınavlardan başarıyla çıktığı da söylenemez. Tarih aynızamanda sosyal demokrasinin ihanete varan kaypaklıklarını da kaydetmiştir. Fransa için de bu olasılık gözden uzak tutulamaz. Ancak yine Fransa'da bunun böyle olmaması şansı da vardır. Bu şans, Fransa solu içinde güçlü bir komünist partisinin ve CGT gibi güçlü bir sınıf sendikasının varolması, demokratik kitle örgütlerinin Fransa siyasal ve sosyal yaşamında etkin bir rol oynaması, Fransa entellektüellerinin çoğunlukla demokrasiden, barıştan, ilerlemeden yana tavır almasıdır.

Komünistler, hükümete katılma da dahil, her alanda sorumluluk üstlenmeye hazır olduklarını daha ilk günden açıklamışlardır. Bu kararlılık, kazanılan zaferin lafta kalmaması ve daha ileri adımlar atılması yolunda önemli bir etken olacaktır.

Cumhurbaşkanlığının sembolik bir makam olmanın ötesinde olağanüstü yetkilere sahip olduğu, yürütme erkini fiilen elinde tuttuğu bir ülkede, sosyalist bir cumhurbaşkanı, komünistlerin de katılmasıyla kuracağı bir hükümetle, Fransa'nın iç politikasında olduğu kadar, dış politikasında da önemli değişiklikler getirebilir. Bu seçim sonuçlarının uluslararası dengeleri büyük ölçüde değiştirmesi mümkündür. Bu bakımdan emperyalizm Orta Avrupa'da önemli bir darbe yemiştir.

Kaldı ki, Fransa'da demokrasi güçlerinden, barış güçlerinden yana esen bu rüzgarın diğer Batı Avrupa ülkelerini etkilememesi mümkün değildir. Bu etki, diğer Avrupa ülkelerinde de sol iktidarlara yolu açabileceği gibi, halen iktidarda bulunan sosyal-demokrat partileri de daha sol politikalar izlemeye zorlayabilecektir.

Ne var ki, tüm bu olumlu gelişmeler, ancak çok çetin mücadelelerin sonucunda gerçekleşebilecektir. Bu konuda ilk önemli sınav, kısa bir süre sonra yapılacak olan parlamento seçimleridir.

Mitterand iktidarı karşısında emperyalizm, tekeller, militaristler gerektiğinde zorbalığa başvurmaktan da çekinmeyecek bir blok oluşturmağa başlamışlardır. Fransa politikasının sağ güçleri, daha şimdiden parlamento seçimleri için güçbirliği yapmaya hazırlanmaktadır.

Fransa işçi sınıfı, Fransa emekçi halkı, komünisti ve sosyalistiyle daha nice savaşlar vermek zorundadırlar...

Tarihsel gelişim içinde, güç de olsa, 10 Mayıs zaferini gerçekleştiren Fransız halkı, elbette "son zaferi" de ergeç gerçekleştirecektir.

BELİRLEYİCİ OLAN DEVRİM SÜRECİ ANLAYIŞIDIR!

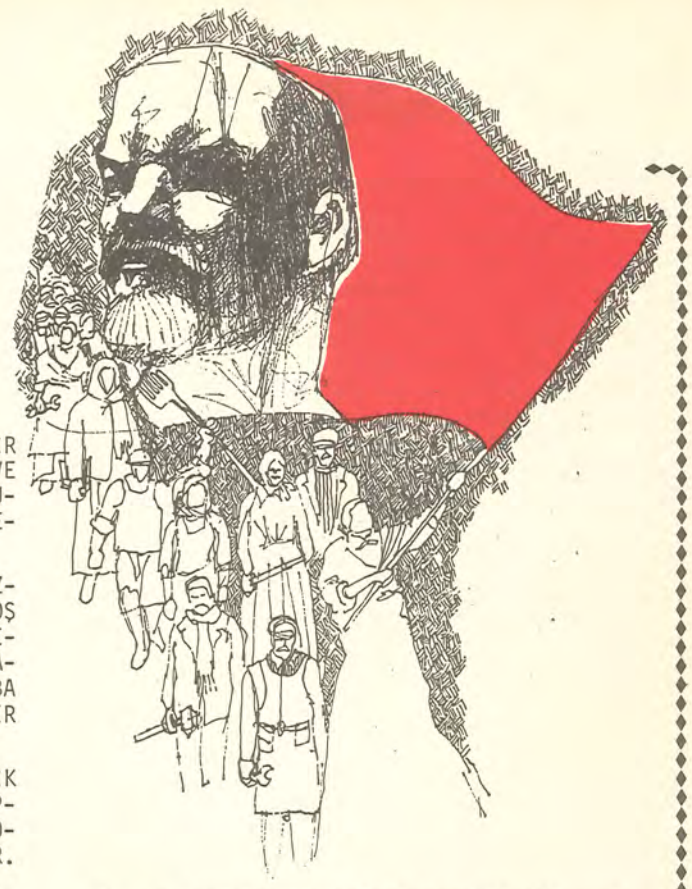

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ ORGANI ÇARKBAŞAK'TAN GEÇEN SAYIDA YAPTIĞIMIZ BİR ALINTIDA, TÜRKİYE'DE EGEMEN OLAN DİKTATÖRLÜĞÜN FAŞİST KARAKTERİNİ YAKALAYAMAYAN VE ONU BU KARAKTERİNDEN SOYUTLAYANLARIN İÇİNE DÜŞTÜĞÜ BULANIKLIĞIN ARTARAK SÜRDÜĞÜ, BU DURUMUN KAÇINILMAZ OLARAK SONUÇTA EYLEM ÇİZGİSİNE DE YANSIDIĞI VURGULANDIKTAN SONRA ŞÖYLE DENİLİYORDU:

"OYSA KOŞULLAR, İŞÇİ SINIFININ VE DEMOKRATİK GÜÇLERİN MARUZ KALDIĞI SALDIRILAR, FAŞİZME KARŞI SAVAŞIMA ZARAR VERECEK HİÇBİR TUTUMUN MARKSİST - LENİNİSTLERCE ONAYLANMASINA, HOŞ GÖRÜLMESİNE OLANAK TANIMAYACAK KADAR AĞIR. HELE DİKKATLERİN SOL İÇİ SORUNLARA HAPSEDİLMESİNE NEDEN OLMAK İYİCE ZARARLI, AFFEDİLMEZ BİR HATA OLUR. İŞTE BU NOKTADA İKNAYI AMAÇLAYAN İDEOLOJİK BİR TARTIŞMA VE SAVAŞIMLA YANLIŞLARIN VE YANILGILARIN AZALMASI İÇİN ÇABA SARFETMEK, BUNU FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK SAVAŞIM SÜRECİNDE GERÇEKLEŞTİRMEK VE BÖYLECE KISIR TARTIŞMA GİRDAPLARINA DÜŞMEKTEN KORUNABİLMEK ÖNEM KAZANIYOR."

BU YAKLAŞIM, SADECE FAŞİST ASKERİ DİKTATÖRLÜĞÜ DEVİREREK YERİNE DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR'I KURACAK OLAN ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST, ANTİ-TEKELCİ VE ANTİ-ŞİVEN TEK CEPHE'NİN OLUŞTURULMASI AÇISINDAN DEĞİL, AYNIZAMANDA BU CEPHE HAREKETİNİN BAŞINI ÇEKECEK OLAN BİLİMSEL SOSYALİST HAREKETİN, DEVRİMCİ ÖNCÜNÜN YARATILMASI AÇISINDAN DA ÖNEM TAŞIYOR.

İşçi sınıfı siyasal hareketinin birliğinin sağlanması sürecinde yeralan ve alacak olan partileri ve grupları bağlayan ana ve vazgeçilmez ilke, hiç kuşkusuz, marksizm-leninizm'i ve proletarya enternasyonalizmini teorik ve pratik temel olarak kabul etmektir.

Böyle bir temeli kabul etmiş olmak, doğaldır ki, marksizm - leninizmin tüm ilkelerini, bu çerçevede de onun devrim anlayışını, strateji ve taktiklerini benimsemiş olmayı gerektirir.

Eğer bugün cuntanın uluslararası bağlarını ve sınıfsal konumunu gözardı ederek ona "faşist" nitelemesini kondurmaktan kaçınanlar, "orduya hangi eğilimin damgasını vuracağı bir dizi objektif ve sübjektif etkene bağlı olmakta devam ediyor," kararsızlığı içinde bulunanlar, hatta "egemen sınıfların son seçenek olan, ama her zaman istenen bir seçenek olmayan faşizmi dayattıklarını söylemek gerçek durumu yansıtmıyor" diyebilenler; daha da ileri giderek, mevcut cuntanın kendisine değil bazı uygulamalarına karşı çıkmak pasifizmine sürüklenen ve bu tavrı paylaşmamanın Ortadoğu'da dengenin emperyalizm lehine çevrilmesine yolaçacağı ve sonuçta dünya barışını tehlikeye düşüreceği spekülasyonunu yapanlar varsa, bu, özünde, marksist-leninist devrim anlayışının, uluslararası strateji ve taktiklerin yeterince özümsenememesinden, yanlış bir devrim anlayışının kendilerine hâlâ egemen olmasından kaynaklanmaktadır.

DEVRİM SÜRECİNİN TEKLİĞİ

Daha faşizmin iktidara tırmandığı günlerde bu konuda şu saptama yapılmıştı:

"Yurdumuzda bugün politik mücadelenin ön plana çıkan alanı, faşist bir yönetimi tezgahlamak amacında olan işbirlikçi, büyük, tekelci sermaye, büyük toprak sahipleri ile demokratik hak ve özgürlükleri koruyup geliştirmek için mücadele eden işçi sınıfı, emekçi kitleler, tüm demokrat ve yurtseverler arasındaki mücadeledir.

"Faşizm tehlikesini önleme, bu başarılamazsa faşizmi defetme için verilen ve verilecek mücadele, ülkemizdeki sınıf mücadelesinin kendini ağırlıklı ve güncel olarak ortaya koyduğu bir alan durumundadır. (...)

"Faşizm tehlikesi ve faşizme karşı mücadele ile, bu mücadele süreci içinde veya sonunda ortaya çıkacak devrimci olanaklar birlikte değerlendirilmek durumundadır. Faşizme karşı mücadelenin başarıya ulaşması ve doğabilecek devrimci olanakların, devrim sürecinin yeni mevzilere sıçramasını sağlamak üzere değerlendirilebilmesi buna bağlıdır.

"Bu bakımdan, gerici - faşist güçler ile ilerici-demokratik güçler arasındaki güncel çelişkiden kaynaklanan görevlerin bütün içindeki yerine doğru olarak oturtulması, yani devrimci sürecin bütünselliğinin ve bu sürecin tekliğinin gözden kaçırılmaması önem kazanmaktadır. (...)

"Türkiye'de hem geçmişte, hem de özellikle 12 Mart sonrası dönemde hareketin bu bütünlüğünün reddine, sağ ya da 'sol' değerlendirmelerle gözden kaçırılmasına dayalı görüş ve eylem ve tutumlar yüzünden, işçi sınıfının sosyalist hareketi de, bağımsızlık, demokrasi mücadelesi de büyük saldırılarla karşılaşmış, önemli kan kaybına uğramıştır. Hâlâ da durum tümüyle değişmemiştir. Ve görünmektedir ki, daha uzunca bir süre en temel birkaç politik ve özellikle ideolojik mücadele alanından biri olmaya devam edecektir." (TEK PARTİ-TEK CEPHE, s. 50)

TESLİMİYETÇİ ÇİZGİ

Aynı belge, bu hatalı görüş ve tutumların neler olduğunu açıkça ortaya koyuyordu:

"Bilindiği gibi 1930'larda, işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi içinde ortaya çıkan ve daha sonra ünlü 'Kadro' Dergisi etrafında birleşerek açık ihanete varan bir çizgiye düşenlerin, yakın geçmişte, önce 1966 - 71 döneminin MDD'cilerinin, daha sonra 1973 sonrasının UDD'cilerinin sapmaları bu noktada düğümlenmektedir. Öte yandan, Partimiz içinde belirip tasfiye edilmiş olan hizbin, yurt içindeki ve yurt dışındaki troçkist ve goşist hareketlerin ileri sürdükleri görüşler arasında bu konuya bakış açıları önemli yer tutmaktadır.

"1960'ların ikinci yarısında 'milli demokratik devrim stratejisi - sosyalist devrim stratejisi çatışması' olarak bilinen çatışma aslında bir strateji tartışmasının çok ötesinde ideolojik bir anlam taşımıştır. Bu çatışma, böyle bir görünüm altında Türkiye'de işçi sınıfının sınıf olarak varlığını ve öncülüğünü kabul edip etmeme, işçi sınıfının örgütlü politik mücadelesi için varolan koşulları değerlendirip değerlendirmeme, sosyalizm mücadelesini hayallerde yaşayan bir sol subaylar darbesi sonrasına erteleme ya da canla başla bu mücadeleye kendini verme safları arasında olmuştur. MDD görüşünün dünya işçi sınıfının uluslararası strateji ve taktiklerinin yurdumuz koşullarına uygulanmasıyla uzaktan yakından bir ilişkisi olmamıştır.

"1973 sonrasında, yeni koşullarda bu kere cuntacılık yanı değil, CHP kuyrukçuluğu yanı ön planda olarak gelişen ve UDD sloganını kendine simge yapan görüş de aynı özü taşımıştır. İşçi sınıfının sınıfsal görevlerini burjuvazinin bir kesiminden bekleme, varolan örgütlenme ve çalışma olanaklarını reddetme, bu çalışmayı 1961'den beri sürdüren TİP'e karşı düşmanca bir kampanya açma, MDD'nin göstermelik Dev-Güç (Devrimci Güçbirliği) gibi göstermelik kalan UDC gibi görevleri hafife alma, bu çizginin ana özellikleri olmuştur. Bu özellikler çok önemli kayıplara yolaçmıştır. UDD anlayışının, hele de 1978'den sonraki olumlu, ama ne yazık ki açıklık ve içtenlikten yoksun tutum ve davranış değişikliğinden önceki biçimiyle, dünya işçi sınıfının uluslararası strateji ve taktiklerinin yurdumuz koşullarına uygulanmasıyla uzaktan yakından bir ilişkisi olmamıştır.

"Bugün bir kere daha geriye dönüp bakınca, CHP ve küçük burjuva radikalizmi ile girişilen ilişkilerin, nitelik ve öngörülen işlevler bakımından bilimsel sosyalist hareketteki sapmalarda, özellikle de ülkemiz somutunun bir sonucu olarak sağ sapmalarda önemli kaynak olduğu çok iyi anlaşılmaktadır. Bu gerçeği titizlikle değerlendirmemiz zorunludur." (TEK PARTİ-TEK CEPHE, s. 55)

Bugün faşist askeri diktatörlüğe karşı aldığı tavırda da, söz konusu çizgi, hâlâ küçük burjuva radikalizmine ve "cunta" cephesinde bir "sol subaylar grubunun var olduğu" hayaline bel bağlamaktadır. Dolayısıyla, somut durumun somut çözümlemesinden hareket ederek, yani cuntanın faşist niteliğini kabul ederek Türkiye'de güçler mevzilenmesini buna göre doğru yapmak, uluslararası strateji ve taktikleri Türkiye gerçeğine uygulamak yerine, soyut değerlendirmelerle zaman yitirmektedir.

Bu, doğaldır ki, kendilerinin bilecekleri iştir. Ancak, bilimsel sosyalist platformdaki diğer hareketlerin bu yanlış tavır karşısında son derece uyanık olmaları, bu yanlışa karşı yoğun ideolojik-politik mücadele vermeleri gerekiyor. Siyasal birlik süreci içinde bu yanlışa teslim olmamak, aksine söz konusu hareketi de, doğru devrim anlayışına kazanmak böyle ısrarlı bir mücadeleden geçiyor.

DEVRİMCİ TAVIR

Faşist askeri diktatörlük koşullarında, önümüzde, "sosyalist devrimden önce işbirlikçi tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin siyasal gücünün kırılması sonucu gerçekleşecek, fakat henüz sosyalist bir nitelik taşımayacak" bir iktidarın kurulması hedefi vardır. Bu, işçi sınıfının önderliğinde, işçi - köylü ittifakı temeli üzerinde yükselecek bir DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR'dır.

Ancak, bunun kesintisiz devrim süreci içerisinde "geçici" ve sosyalist devrime geçişin bir ilk evresi olarak değerlendirilmesi, devrim sürecinin daha ileri mevzilere sıçramasını sağlayacak nesnel olanaklar haline dönüştürülmesi gerekiyor.

"Faşizmi yenme, işbirlikçi büyük sermayeyi, büyük toprak sahiplerini püskürtme ve demokratik bir iktidar kurma görevimiz ile Türkiye'yi sosyalizme götürme, sömürünün, zulmün kaynaklarını bir daha yeşermemecesine kurutma görevimiz bir bütündür. Bu bütünselliği gözden kaçırmadan, birini ya da diğerini yok saymadan, birbiriyle özdeş sanma yanılgısına düşmeksizin görevlerimizi başarmak zorundayız. Tarihin Türkiye işçi sınıfının, onun politik hareketinin önüne koyduğu görev budur.

"Hem dünya işçi sınıfının, hem kendi işçi sınıfımızın tarihi ve bugünü, bu görevin asla basit bir görev olmadığını gösteriyor. Birçok temel sapmanın, hem de ihanete varabilen sapmanın düğümlendiği noktalardan biri budur. 'Demokrasi mücadelesiyle sosyalizm mücadelesinin, ilkini ikincisine bağlayarak nasıl birleştirileceği bilinmelidir.'" (TEK PARTİ-TEK CEPHE, s. 55)

Lenin'in dediği gibi, *"...bizler, demokratik devrim'den, derhal, ve özellikle gücümüzün seviyesine, sınıf bilincine ve örgütlü proletaryanın gücüne uygun olarak sosyalist d e v r i m e geçmeye başlayacağız. Biz, kesintisiz devrim'den yanayız..." (Collected Works, Vol. 9, pp. 236-237)*